

Kawaler niezłomnego serca

W Festiwalu Verba Sacra Mariusz Sabiniewicz brał udział niemal od początku. W tym roku już go nie będzie. W kwietniu przegrał długą i ciężką walkę z rakiem. Odszedł, mając 44 lata

Uczestnicy festiwalu dobrze pamiętają, jak pięknie prezentował przed laty fragmenty „Jezusa z Nazaretu”, za co w 2001 roku otrzymał Nagrodę Specjalną im. Romana Brandstaettera. W tym roku będzie można usłyszeć jego głos z nagrań archiwalnych.

Telewidzowie pokochali go za postać Norberta, jednego z bohaterów popularnego serialu „M jak miłość”. O tej cieszącej się dużym powodzeniem roli tak mówił przed dwoma laty w wywiadzie dla „Rzeczpospolitej”.

Po 20 latach w zawodzie moge powiedzieć, że jestem szczęściarzem. Udało mi się uniknąć zasznuflowania, bo reżyserzy widzieli we mnie zarówno amantów, jak i postacie charakterystyczne. Grałem trochę od Sasa do Lasa, co sprawiło mi niekłamana frajdę. Mam nadzieję, że takie

„wygimnastykowanie” zaowocuje następnymi propozycjami. Jeśli ten serial ogląda ok. 10 milionów widzów, to siłą rzeczy grający w nim aktor zaczyna być popularny i rozpoznawalny. To miłe i przyjemne. Być może jest w tym pewien zgrzyt, że w świadomości tzw. masowej publiczności nie liczą się role teatralne, które gra się nawet w tak prestiżowym miejscu jak poznański Teatr Nowy. Telewizja ma jednak ogromną siłę rażenia.

Mariusz Sabiniewicz był lubianym i cenionym poznańskim aktorem. Zaczynał od Teatru Polskiego. Jedną z pierwszych ról, którą zagrał, był Kawaler Niezłomnego Serca w „Paradoksie o aktorze” według Denisa Diderota. Nazwa tej postaci dobrze pasowała do kolejnych ról, przede wszystkim Konrada w Mickiewiczowskich „Dziadach” w reżyserii Grzegorza Mrówczyńskiego.

◀ Mariusz Sabiniewicz

Gustawa-Konrada zagrał dwukrotnie. Pierwszy raz w 1987 roku w Poznaniu i dziesięć lat później również u Mrówczyńskiego, tyle że gościnnie w Jeleniej Górze. W pierwszym spektaklu dominującą cechą jego bohatera była spontaniczność i siła młodości. Po dziesięciu latach musiał zastosować zupełnie inne środki wyrazu. Jego Gustaw stał się człowiekiem znacznie dojrzalszym. Patrzył na świat z odrobiną dystansu, żeby nie powiedzieć cynizmu. Taka możliwość spojrzenia na jedną postać – jak sam przyznał – rzadko się zdarza.

Po Gustawie w „Dziadach” zagrał Gućia w „Ślubach panieńskich”, a pracę w Teatrze Nowym rozpoczął od Syfona w „Ferdynandzie”, by po nim wcielił się w Molierowskiego Don Juana. Tę postać wyposażył w

uwodzieński wdzięk i mądrość filozofa.

Miał wielką radość grania w prawdziwych arcydziełach światowej literatury. Tak było w przypadku Pankracego w „Nie-boskiej komedii” Krasieńskiego oraz Porfiriego w adaptacji „Zbrodni i kary”. Był też szalonym hrabią i fircykiem w zalotach w „Pięknej Lucyndzie” Hemara, hicie Teatru Nowego, granym niemal dziesięć sezonów.

Teatr Nowy szybko stał się jego drugim domem. Tak było za dyrekcji Izabelli Cywińskiej, Eugeniusza Korina i Janusza Wiśniewskiego. Zespół teatru i szczęśliwa rodzina pomagali mu przetrwać najtrudniejsze chwile. Pierwszą wieść o chorobie dotarła do niego przed laty. Wykazał się wtedy wielką siłą charakteru, dodawali otuchy najbliżsi. Z prawdziwą de-

terminacją udało mu się odsunąć to zagrożenie. Sabiniewicz nabrał radości życia. Jak przyznał w wywiadach, nauczył się cieszyć każdą chwilą. Dawał koncerty charytatywne. W teatrze miał sporo nowych propozycji.

Norbert, którego grał w serialu „M jak miłość”, z odcinka na odcinek wzbudzał coraz większą sympatię widzów.

Ilona Łepkowska zapytała mnie kiedyś, czy zgodziłbym się, by mój bohater powrócił na plan na wózek inwalidzki – mówił w 2005 roku. – Nie tylko nie miałem oporów, ale pomysł przyjąłem z radością. Przed paroma laty życie mocno mnie doświadczyło. Przeżywałem ciężkie chwile, musiałem się poddać chemioterapii. Wtedy nie poradziłem sobie, gdyby nie rodzina i koledzy z teatru. Przemyślałem też wiele

spraw. Tego typu doświadczenia uwarżliwiają człowieka na innych. Po tamtych przeżyciach Norbert stał mi się znacznie bliższy.

Wiadomość o nawrocie choroby pojawiła się dwa dni przed ostatnimi świętami Bożego Narodzenia. W jego nowym domu stała już choinka, przyjechali goście. I właśnie wtedy, w tak szczególnym okresie, usłyszał wyrok. Nie od razu poinformował o nim najbliższych. Spędził Gwiazdkę z rodziną. Dopiero przed sylwestrem ujawnił tragiczną wiadomość. W teatrze coraz rzadziej grał Haendla w „Kolacji na cztery ręce”, coraz mniej pojawiał się w serialu. Ostatnie dni spędził w jednym z poznańskich szpitali na oddziale intensywnej terapii. Wszyscy myśleli, że jednak i tym razem mu się uda.

– Jan Bończa-Szabłowski

Verba Sacra 2000 – 2007

Modlitwy Katedr Polskich

2000

Księga Koheleta i Pieśń nad Pieśniami – Gustaw Holoubek
Księga Mądrości – Halina Łabonarska
Księga Rodzaju – Krzysztof Kolberger
Ewangelia według św. Marka – Tadeusz Malak
Dzieje Apostolskie – Halina Winiarska i Jerzy Kiszki
Bogurodzica albo Pacierz staropolski – Anna Seniuk
Księga Hioba – Jan Peszek
Księga Psalmów – Krzysztof Globisz
Listy św. Pawła – Maja Komorowska
Kazania sejmowe Piotra Skargi – Zbigniew Zapasiewicz
Apokalipsa – Teresa Budzisz-Krzyżanowska
Ewangelia według św. Jana – Jan Zelnik

2001

Ewangelia według św. Łukasza – Wiesław Komasa
Pierwszy List św. Jana – Aleksander Machalica
Wyznania św. Augustyna – Marek Kondrat
Księga Izajasza – Jerzy Treła

2002

Ewangelia według św. Mateusza – Krzysztof Wakuliński
Księga Tobiasza – Piotr Adamczyk
Księga Jozuego – Daniel Olbrychski
Apokryfy – Zofia Kucówna

2003

Tryptyk paschalny – Andrzej Seweryn
Księga Rut – Joanna Szczepkowska
Dzienniczek siostry Faustyny – Dorota Segda
Druga Księga Machabejska – Jerzy Radziwiłowicz
Biblia Kaszubska – Danuta Stenka

2004

Księga Jonasza i Księga Habakuka – Mariusz Sabiniewicz
Listy Ojca Pio – Halina Winiarska i Jerzy Kiszki
Księga Wyjścia – Zbigniew Grochal

2005

Najstarsze kaszubskie teksty biblijne – Danuta Stenka
Księga Ezechiela – Olgierd Łukaszewicz
Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, Dzieje duszy – Małgorzata Kozuchowska
Franciszek i Klara – Dorota Chotecka i Radosław Pazura
Żywoty świętych Cyryla i Metodego – Andrzej Lajborek
Księga Estery – Kinga Preis

2006

Biblia Kaszubska, Przypowieści ewangeliczne – Danuta Stenka
Księga Judyty – Agnieszka Fatyga
Księga Daniela – Mariusz Bonaszewski
Juliusz Słowacki „Król Duch” – Krzysztof Kolberger
Treny Jeremiasza – Jan Mątyjaszkiewicz

2007

Biblia Kaszubska, Ewangelia według św. Marka – Danuta Stenka
Listy św. Piotra – Edward Zentara
Bł. Maria Karłowska „Perły dla Dziewczki” – Halina Łabonarska,
Dorota Segda
Księga Samuela – Krzysztof Gosztyła
Księga Życia – Stanisława Celińska

Modlitwy Katedr Europejskich

Bogurodzica albo Najstarsze pacierze polskie i litewskie
– Anna Seniuk i Ramunas Abakevicius, Wilno 2001

Wielka Klasyka

2001

Homer „Odyseja” – Jan Peszek
Dante „Boska komedia” – Tadeusz Malak
Norwid „Promethidion” – Teresa Budzisz-Krzyżanowska

2002

Cervantes „Don Kichot” – Henryk Machalica
Franz Kafka „Przemiana” – Piotr Machalica

2003

Owidiusz „Metamorfozy” – Anna Polony
Verba Sacra Ameryki Hiszpańskiej – ks. prof. Piotr Nawrot, Capella
Gedanensis i Joanna Kaczmarek
Rilke – Wiesław Komasa i Christian Standtke

2004

Seneka „Listy moralne” – Maciej Stuh
Karel Čapek „Przypowieści” – Jan Peszek

2005

Antoine de Saint-Exupery „Mały książe” – Piotr Skarga

2006

Jan Kochanowski „Treny” – Zbigniew Zapasiewicz

2007

Thomas Stearns Eliot – Tadeusz Malak
Torkwato Tasso „Gofreda abo Jeruzalem wyzwolona” – Wiktor
Zborowski
Adam Mickiewicz „Pan Tadeusz” – Andrzej Seweryn (Europejska
Gala Słowa w Gdańsku)

Festiwal Sztuki Słowa

2001

Wielka Gala Słowa – „Modlitwy nad Modlitwami”

2002

Wielka Gala Słowa – Roman Brandstaetter „Biblio, ojczyzna moja”

2003

Wielka Gala Słowa – „Bolesław i Stanisław” wg Karola Wojtyły
i Stanisława Wyspiańskiego

2004

Wielka Gala Słowa – Juliusz Słowacki

2005

Specjalna Wielka Gala Słowa – Jan Paweł II
Wielka Gala Słowa – Mickiewicz

2006

Specjalna Wielka Gala Słowa – ks. Jan Twardowski
Wielka Gala Słowa – Norwid

Laureaci konkursu na interpretację tekstu biblijnego, klasyki polskiej i obcej Festiwalu Sztuki Słowa Verba Sacra 2001 – 2006

Nagroda Grand Prix im. Mieczysława Kotlarczyka

2001 – Marta Król (PWST Kraków)
2002 – Michał Chorościński (Teatr Polski Wrocław)
2003 – Radosław Chabowski (PWST Wrocław)
2004 – Marcin Kwaśny (Teatr Kwadrat Warszawa)
2005 – Anna Kułkowska (Teatr Bałtycki Koszalin)
2006 – Mariusz Marczyk (Krosno)

Nagroda Specjalna im. Romana Brandstaettera

2001 – Mariusz Sabiniewicz (Teatr Nowy Poznań)
2002 – Tomasz Zaród (Teatr Zagłębie Sosnowiec)
2003 – Dariusz Bereski (Teatr im. W. Horzycy Toruń)
2004 – Jolanta Juskiewicz (Teatr Kropka Sydney)
2005 – Jadwiga Grygielczyk (Teatr Polski Bielsko-Biała)
2006 – Mariusz Marczyk (Krosno)

Nagrody i wyróżnienia

2001 – Anna Guzik – II nagroda, Henryk Józwiak – III nagroda,
Witold Kopeć – wyróżnienie
2002 – Joanna Kaczmarek – II nagroda
2006 – Julia Mańkowska – Nagroda Marszałka Województwa
Wielkopolskiego, Tomasz Zaród – Nagroda ZASP,
Mariusz Marczyk – Nagroda im. Romany Brzezińskiej